

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 7 września 2012 r.

B17.rk - 070 - 452 / 35528 / 12 / 146

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10. 09. 12.

nr 4208 podpis *Borusewicz*

A. Dridzieli W. Ober

Biuro Prac Senackich
dn. 12. 09. 12.
7688 podpis *M*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez Pana senatora Tadeusza Arłukowicza w sprawie przepisów regulujących lokalizację elektrowni wiatrowych w województwie podlaskim, przekazanej pismem Pani Marii Pańczyk - Pozdziej Wicemarszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 sierpnia br. (znak: BPS/043-17-644/12), poniżej przedstawiam stosowne wyjaśnienia, przygotowane we współpracy z Ministerstwem Zdrowia, Ministerstwem Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oraz jednostkami podległymi i nadzorowanymi.

Z wyrazami szacunku
Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
Beata Jaczeuska

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM

**Odpowiedź na oświadczenie Pana senatora Tadeusza Arłukowicza
w sprawie przepisów regulujących lokalizację elektrowni wiatrowych w województwie
podlaskim przekazanej pismem Pani Marii Pańczyk - Pozdziej Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 sierpnia br. (znak: BPS/043-17-644/12)**

1. W jakiej odległości od budynków mieszkalnych i miejsc przebywania ludzi mogą być lokalizowane turbiny wiatrowe, w zależności od ich wielkości i ilości?

Kwestie związane z wpływem turbin wiatrowych na warunki życia ludzi mieszkających w otoczeniu siłowni wiatrowych oraz na całość środowiska są analizowane na etapie procedury oceny oddziaływania na środowisko. Procedura oceny oddziaływania na środowisko farm wiatrowych przeprowadzana jest w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa) albo może być przeprowadzona dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. II grupa), jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny został stwierdzony przez właściwy organ. Procedura oceny oddziaływania na środowisko może być przeprowadzona również w ramach pozwolenia na budowę farmy wiatrowej – tzw. ponowna ocena oddziaływania na środowisko: jeżeli organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzi taką potrzebę, na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia lub jeżeli organ właściwy do wydania decyzji uzna, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Oceny oddziaływania na środowisko wymagają także przedsięwzięcia inne niż z I i II grupy, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie są związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony. Będą one wymagały przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, jeśli właściwy organ stwierdzi taki obowiązek.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zaliczane są do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (I grupa), dla których przeprowadzenie oceny

oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne. W § 3 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia wyszczególniono instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej siłę wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5, o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m oraz zlokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. 2009 Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) (tj. na obszarach parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, obszarach chronionego krajobrazu, obszarach Natura 2000, użytkach ekologicznych i zespołach przyrodniczo-krajobrazowych), zaliczane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (II grupa), dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać stwierdzony.

W świetle art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą OOS realizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko musi być poprzedzona uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organami właściwymi do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla farm wiatrowych są wójt, burmistrz, prezydent miasta lub w przypadku inwestycji realizowanych na obszarach morskich oraz na terenach zamkniętych regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Ocena oddziaływania na środowisko wiąże się z przeprowadzeniem postępowania administracyjnego, które w szczególności obejmuje: weryfikację raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą OOS opinii i uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. W ramach ww. oceny, w myśl art. 62 ust. 1 ustawy OOS, określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między ww. elementami, możliwość oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wymagany zakres monitorowania.

Kluczowym materiałem dowodowym w przeprowadzanej ocenie jest przygotowywany przez inwestora raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W dokumencie tym powinny znaleźć się informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska

oraz ludzi, jakie wiązać się będą z realizacją, eksploatacją/użytkowaniem i likwidacją inwestycji.

Kolejnym elementem oceny oddziaływania na środowisko, który polega na kontroli merytorycznej zawartości dokumentacji i służy weryfikacji zaproponowanych przez inwestora warunków realizacji przedsięwzięcia, jest uzgodnienie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięgnięcie opinii organu inspekcji sanitarnej. Pierwszy z organów uzgadnia środowiskowe uwarunkowania planowanej inwestycji, uwzględniając aspekty przyrodnicze, w tym także krajobrazowe. Przy czym należy zaznaczyć, że wystąpienie i brak możliwości wyeliminowania znaczącego negatywnego oddziaływania na przedmioty i cele ochrony obszarów Natura 2000 lub na integralność i spójność całej sieci powoduje odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia.

Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustala warunki, których realizacja zapobiega wystąpieniu negatywnego oddziaływania na środowisko i zamieszkujące je organizmy. W przypadku braku możliwości odpowiedniej minimalizacji lub wyeliminowania powyższego znaczącego oddziaływania, odmawia uzgodnienia realizacji inwestycji.

Natomiast inspektor sanitarny wydaje opinię określającą wymagania higieniczne i zdrowotne, jakie powinny zostać zapewnione przy realizacji przedsięwzięcia.

Powyższa weryfikacja zgromadzonej dokumentacji środowiskowej przez ww. organy gwarantuje, iż brane pod uwagę są w szczególności wymagania lokalnych społeczności zamieszkujących obszary w pobliżu planowanych farm wiatrowych.

Podczas oceny oddziaływania na środowisko weryfikuje się także wpływ na lokalną społeczność i środowisko wszystkich generowanych przez farmy wiatrowe oddziaływań w tym hałasu, infradźwięków czy efektu migotania cieni. Wnioski z powyższych czynności powinny znaleźć się w dokumentacji dla rozpatrywanej inwestycji i w warunkach nałożonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku, gdy przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko, będzie także związane z zapewnieniem możliwości udziału społeczeństwa. Organ właściwy do wydania ww. decyzji zobowiązany jest do podania do publicznej wiadomości informacji o możliwościach, sposobie i miejscu składania uwagi wniosków do raportu o oddziaływaniu na środowisko, wskazując 21-dniowy termin ich składania. Zgodnie bowiem z art. 29 oraz art. 80 ustawy OOS każdy ma prawo do składania uwag i wniosków w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu, a organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany je rozpatrzyć przed wydaniem decyzji. W związku z powyższym, w ramach

przeprowadzanych konsultacji ze społeczeństwem, wszyscy chętni mogą zapoznać się z zebraną w sprawie całością dokumentacji i przeprowadzonymi badaniami, obliczeniami oraz wyływającymi z nich wnioskami odnośnie oddziaływań generowanych przez projektowane turbiny wiatrowe. Jednocześnie możliwe jest wówczas wniesienie wszelkich uwag w związku z projektowanym przedsięwzięciem. Organ administracji wydający ww. decyzję zobowiązany jest do rozpatrzenia oraz ustosunkowania się do każdej z tak złożonych uwag w swoim rozstrzygnięciu.

Minimalizacja generowanych przez farmy wiatrowe ewentualnych uciążliwości dla lokalnych społeczności, położonych w pobliżu wnioskowanych ww. farm, oraz zabezpieczenie środowiska przed ich ewentualnym negatywnym wpływem odbywa się poprzez spełnienie przez inwestora wszelkich wymogów wskazanych w szeregu ustaw i aktach wykonawczych, dotyczących tego rodzaju działalności, przy jednoczesnym wykorzystaniu najlepszych dostępnych rozwiązań technicznych i technologicznych. Stopień uciążliwości oraz poziom i rodzaje zagrożeń, wynikające z realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego powinny zostać zidentyfikowane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i zweryfikowane podczas oceny oddziaływania na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie materiału dowodowego winien w ww. decyzji zawrzeć warunki, których spełnienie zagwarantuje, iż realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje jego znaczącego oddziaływania na środowisko, w tym na zdrowie ludzi. Natomiast w przypadku braku możliwości wyeliminowania ww. oddziaływania następuje odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zaniechanie analizy środowiskowej lub nieuwzględnienie jej wyników w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może powodować w konsekwencji uciążliwości dla okolicznych mieszkańców lub nieodwracalne straty w środowisku przyrodniczym.

W celu poszerzenia wiedzy na temat oddziaływania farm wiatrowych, zachęcam do zapoznania się z publikacją M. Stryckiego, K. Mielniczuka „Wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych”, objętą patronatem Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Jest ona dostępna bezpłatnie w wersji elektronicznej pod bezpośrednim adresem internetowym: http://www.gdos.gov.pl/files/OOS_zal/Wytyczne-w-zakresie-prognozowania-oddziaływan-na-srodowisko-farm-wiatrowych.pdf.

Powyższa publikacja zawiera dane odnoszące się do m.in. badań dotyczących wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Przedstawia oddziaływanie energetyki wiatrowej na środowisko akustyczne, mówi o wpływie infradźwięków, pola elektromagnetycznego itp. Zadaniem wytycznych jest także poprawienie jakości

dokumentacji środowiskowej oraz wskazanie jak należy prowadzić procedurę oceny oddziaływania na środowisko przy przedsięwzięciach z zakresu energetyki wiatrowej, na co trzeba zwrócić szczególną uwagę i jak można badać wpływ elektrowni wiatrowych na poszczególne komponenty środowiska oraz na mieszkające w sąsiedztwie osoby. Powyższa publikacja zostanie niebawem uzupełniona o wytyczne dotyczące oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki i nietoperze, jako te z elementów środowiska przyrodniczego, które są najbardziej zagrożone nieprzemyślaną realizacją projektów farm wiatrowych.

Ustosunkowując się do przedmiotowego pytania należy wskazać, że polskie przepisy nie regulują konkretnie kwestii lokalizacji turbin wiatrowych w danej odległości od budynków mieszkalnych i miejsc przebywania ludzi. Z informacji uzyskanych od Ministerstwa Zdrowia w opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny odległością gwarantującą zarówno dotrzymanie norm hałasu jak i zminimalizowanie potencjalnych uciążliwości z nim związanych oraz ograniczającą do minimum wpływ emisji pola elektromagnetycznego i efektu migotania cieni dla mieszkańców przebywających w okolicach farm wiatrowych jest odległość nie mniejsza niż 2 - 4 km. Lokalizacja farm wiatrowych zależy od indywidualnych parametrów przedsięwzięcia i jego usytuowania np. na wzniesieniu lub obniżeniu terenu oraz warunki pogodowe. Potwierdzają to wyniki badań naukowych, w których wskazano, że przy odległości zabudowań od farm wiatrowych zlokalizowanych powyżej 2 km liczba skarg w zakresie hałasu i występowania objawów syndromu turbin wiatrowych czy choroby wibroakustycznej jest znikoma.

- 2. Jaki poziom hałasu wytwarzają turbiny wiatrowe i jakie są dopuszczalne normy hałasu w ich sąsiedztwie?**
- 3. Na jaką odległość od elektrowni wiatrowej rozchodzą się dźwięki wydawane przez turbiny wiatrowe?**
- 4. Czy dźwięki wytwarzane przez turbiny mają negatywny wpływ na organizm ludzki, a jeśli tak, to jakie skutki powoduje ich długotrwałe oddziaływanie?**

Odpowiadając na pytanie dotyczące poziomu hałasu wytwarzanego przez elektrownie wiatrowe i dopuszczalnych poziomów dźwięku w ich sąsiedztwie zauważyć należy, iż powyższa problematyka regulowana jest w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. Nr 120, poz. 826).

W przypadku wystąpienia ryzyka ponadnormatywnych oddziaływań akustycznych dla ww. obszarów, organ administracji, w drodze decyzji, nakłada na inwestora obowiązek zastosowania odpowiednich środków minimalizujących obniżających poziom hałasu do dopuszczalnych w rozporządzeniu wartości, tak aby planowane siłownie wiatrowe nie wpływały negatywnie na funkcjonowanie osób mieszkających w sąsiedztwie projektowanej farmy wiatrowej. W przypadku braku szans na wypracowanie akceptowalnego rozwiązania w powyższym zakresie, następuje odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia.

Ponadto należy wskazać, że hałas wytwarzany przez turbiny wiatrowe, uzależniony jest m.in. od mocy jaką dysponować będą planowane turbiny wiatrowe. Badając kwestię poziomu hałasu emitowanego przez siłownie wiatrowe, należy wziąć pod uwagę nie tylko parametry techniczne samej turbiny, ale także ukształtowanie i użytkowanie terenu, prędkość i kierunek wiatru, czy rozchodzenie się fal dźwiękowych w powietrzu. Jednocześnie istotna jest kwestia samego modelu elektrowni, wysokości wieży oraz innych szczegółowych technicznych uwarunkowań, zastosowanych przy każdym projekcie. Wskutek dużej ilości zmiennych, które stanowią o ostatecznym kształcie, natężeniu i wielkości rozchodzącego się hałasu nie jest możliwe podanie bezwzględnej odległości na jaką rozchodzą się dźwięki wytwarzane przez turbiny wiatrowe.

Sposób odbierania przez człowieka dźwięków emitowanych przez turbiny wiatrowe, niezależnie od tego czy będą dokuczliwe czy nie, zależy w dużej mierze od poziomu tzw. tła akustycznego oraz od odległości od farmy wiatrowej.

Publikacja M. Stryjeckiego, K. Mielniczuka „*Wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych*”, wydana przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska wskazuje, że praca elektrowni wiatrowych nie stanowi źródła infradźwięków o poziomach mogących zagrozić zdrowiu ludzi. Jak wskazano w ww. opracowaniu na str. 25-26:

- „Pomiary wykonywane przez dr inż. Ryszarda Ingielewicza i dr inż. Adama Zagubienia z Politechniki Koszalińskiej na farmie wiatrowej złożonej z dziewięciu elektrowni typu VESTAS V80 – 2,0 MW OptiSpeed pozwoliły stwierdzić, że praca elektrowni wiatrowych nie stanowi źródła infradźwięków o poziomach mogących zagrozić zdrowiu ludzi. (...) [„Zielona Planeta” 1 (52)/2004, styczeń- luty 2004]”;

- „Hałas emitowany przez elektrownie wiatrowe nie stwarza ryzyka pogorszenia ani utraty słuchu. (...) Nie ma żadnych wiarygodnych badań i dowodów na to, by elektrownie wiatrowe wywoływały tzw. chorobę wibroakustyczną (Vibroacoustic Disease, VAD) – jednostkę chorobową powodującą zaburzenia w całym organizmie człowieka. (...) W kwestii dźwięków

emitowanych przez turbiny wiatrowe, większość naukowców jest zgodnych – nie ma przekonujących dowodów na to, by hałas czy infradźwięki, których źródłem są elektrownie wiatrowe, wywierały negatywny wpływ na zdrowie lub samopoczucie człowieka, o ile turbiny nie są zlokalizowane zbyt blisko miejsc stałego przebywania ludzi. Tezę tę potwierdzają również niezależne badania przeprowadzone m.in. przez Uniwersytet w Massachusetts (USA) [University of Massachusetts, 2006], Uniwersytet w Groningen (Holandia) [Berg 2004] Uniwersytet w Salford (Wielka Brytania) [University of Salford, 2007] oraz Szwedzka Agencja ds. Ochrony Środowiska [Swedish Environmental Protection Agency, 2003].”¹

Mając na uwadze powyższe, należy również podkreślić, iż zasób wiedzy na ten temat oddziaływania hałasu o niskich częstotliwościach, emitowanego przez turbiny w dalszym ciągu poszerzany i podlega sukcesywnej aktualizacji.

5. Jaki jest wpływ turbin wiatrowych na środowisko?

6. Jakie aspekty powinny podlegać szczególnej analizie w ocenie wpływu elektrowni wiatrowej na środowisko i ludzi?

Odpowiadając na powyższe pytania, należy wskazać, iż turbiny wiatrowe na etapie eksploatacji mogą najczęściej oddziaływać na następujące komponenty środowiska:

- ornitofaunę (możliwość śmiertelnych zderzeń z elementami wiatraków, utrata siedlisk oraz ich fragmentacja, przekształcenie, efekt barierowy),
- chiropterofaunę (możliwość śmiertelnych zderzeń z elementami wiatraków, urazy ciśnieniowe, utrata lub zmiany tras przelotu, utrata miejsc żerowania, zniszczenie kryjówek),
- klimat akustyczny (poprzez emisję hałasu),
- pole elektromagnetyczne (poprzez jego generowanie),
- krajobraz (poprzez spowodowanie widocznych zmian w krajobrazie),
- dobra materialne (możliwy spadek wartości nieruchomości),
- powietrze atmosferyczne (uniknięcie emisji zanieczyszczeń z konwencjonalnych źródeł energii).

Każde oddziaływanie powinno jednakże podlegać indywidualnej analizie w odniesieniu do danej farmy wiatrowej.

Integralną częścią procedury oraz podstawą do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji

¹ Opracowano na podstawie „Wind turbine Sound and Health Effects. An Expert Panel Review” Colby, D.W., Dobie, r., Leventhall, G., Lopscomb D.M., McCunney, r.J., Seilo, M.T., Sondergaard, B., 2009

inwestycji jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który ma ustalić potencjalne zagrożenia związane z realizacją planowanego przedsięwzięcia. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko powinien zostać zidentyfikowany stopień uciążliwości oraz poziom i rodzaje zagrożeń, wynikające z realizacji przedmiotowej inwestycji, a następnie powinny one zostać poddane weryfikacji podczas oceny oddziaływania na środowisko. Zakres raportu określa art. 66 ustawy OOS, przy czym przepis ten wskazuje jednocześnie zagadnienia, które wymagają bardziej szczegółowego przedstawienia.

Odnosząc się do pytania dotyczącego aspektów, jakie powinny podlegać szczególnej analizie w ocenie wpływu elektrowni wiatrowej na środowisko i zdrowie ludzi odsyłam do „Wytocznych w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych”, gdzie w rozdziale VII wskazano proponowany sposób wypełnienia wymagań, jakie stawia art. 66 ustawy OOS.

Z informacji uzyskanych od resortu zdrowia wynika, iż kwestia wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie nie była przedmiotem prac instytutów badawczych współpracujących z Państwową Inspekcją Sanitarną takich jak Instytut Medycyny Pracy im. Prof. Jerzego Nofera w Łodzi, Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu, Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny.

W sprawie oddziaływania efektu migotania na ludzi, szczególnie chorych, resort zdrowia przywołał studium „Belästigung durch periodischen Schattenwurf von Windenergieanlagen” wykonane przez Instytut für Psychologie der Christian – Albrechts – Universität zu Kiel, Kilonia 2000, które zakładało, iż w warunkach laboratoryjnych przy następującej konfiguracji migotania jednorazowe, których czas trwania wynosił 60 minut i 20 obrotów na minutę przy 80% kontraście, wykazało, że nie wystąpiły nawet słabe oznaki stresu.

Natomiast opracowanie „Update of UK Shadow Flicker Evidence Base” sporządzone dla brytyjskiego Departament of Energy and Climate Change wskazuje, iż efekt migotania cieni nie stanowi dla większości ludzi, w większości warunków istotnej uciążliwości. Przyjmuje się ponadto, iż efekt cienia jest, uwzględniając powyższe, potencjalnie uciążliwy w obszarze 130° po każdej ze stron osi północ – południe turbiny w odległości do 10 średnic rotora.

7. Jakie terminy obowiązują organy biorące udział w procesie wydawania pozwoleń na budowę, a w szczególności jaki jest czas w procedurze oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na wydanie stosownych uzgodnień przez regionalną dyrekcję ochrony środowiska?

Z informacji otrzymanych od Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. – *Prawo budowlane* (Dz.U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) postępowanie w sprawie o wydanie pozwolenia na budowę wszczyna się zawsze na wniosek inwestora. W Rozdziale 4 *Zasady postępowania poprzedzającego rozpoczęcie robót budowlanych* (art. 28-40a) ustawy zawarto szczegółowe zasady i wymagania związane m.in. z formą i zawartością (w tym komplet wymaganych uzgodnień, opinii, oświadczeń, innych pozwoleń i sprawdzeń) projektu obiektu budowlanego oraz zagospodarowania działki lub terenu, zapewnieniem co do zgodności z wymaganiami przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (lub złożeniem – w przypadku braku planu – decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu) oraz z przepisami techniczno-budowlanymi, oświadczeniem (złożonym przez inwestora pod rygorem odpowiedzialności karnej) o posiadanym przez niego prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, oraz – odpowiednio dla rodzaju przedsięwzięcia – inne, ściśle określone warunki.

Ustawodawca wyznaczył 65-dniowy termin na wydanie przez organ administracji architektoniczno-budowlanej (AAB) pierwszej instancji decyzji w sprawie pozwolenia na budowę. W przypadku gdy właściwy organ AAB nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora, organ AAB wyższego stopnia, zgodnie z art. 35 ust. 6 ww. ustawy, wymierza temu organowi karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Jeżeli zwłoka powstała z winy inwestora lub nastąpiła z przyczyn niezależnych od organu nie można wymierzyć kary za tak powstałe opóźnienie. Terminu określonego w powyższym przepisie (65 dni) nie stosuje się do pozwolenia na budowę wydawanego dla przedsięwzięcia podlegającego ocenie oddziaływania na środowisko albo ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Odnosząc się do procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko poniżej przedstawiam rozstrzygnięcia i opinie jakie wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska ze wskazaniem przewidzianych terminów na dokonanie określonych czynności.

Jeśli organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta, a przedsięwzięcie należy do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wówczas regionalny dyrektor ochrony środowiska winien w terminie 14 dni wydać opinię co do zakresu raportu (jeśli wystąpi o to inwestor; określenie zakresu raportu jest obowiązkowe jeżeli przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać), a w terminie 30 dni uzgodnić warunki realizacji przedsięwzięcia.

Gdy przedsięwzięcie należy do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta, wówczas regionalny dyrektor ochrony środowiska jako organ właściwy do wydania opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zajmuje stanowisko w terminie 14 dni, natomiast postanowienie uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia wydaje w terminie 30 dni.

W przypadku, gdy regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po uzyskaniu opinii właściwego inspektora sanitarnego i - jeśli przedsięwzięcie realizowane jest w części na obszarze morskim - również opinii dyrektora urzędu morskiego (14 dni) w terminie 30 dni wydaje postanowienie, w którym określa zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dla przedsięwzięć z I grupy, jeśli inwestor zwróci się z takim wnioskiem lub obligatoryjnie, gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać) lub wydaje postanowienie w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (w przypadku przedsięwzięć z II grupy). Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisku, uzyskaniu opinii właściwego inspektora sanitarnego i - jeśli przedsięwzięcie realizowane jest w części na obszarze morskim - uzgodnienia dyrektora urzędu morskiego w zakresie warunków realizacji przedsięwzięcia (30 dni) oraz zapewnieniu udziału społeczeństwa (21 dni), w terminie miesiąca lub, w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej, w ciągu dwóch miesięcy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzanej w ramach pozwolenia na budowę, po uzyskaniu opinii właściwego inspektora sanitarnego i - jeśli przedsięwzięcie realizowane jest w części na obszarze morskim - opinii dyrektora urzędu morskiego (30 dni) oraz zapewnieniu przez organ właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę udziału społeczeństwa (21 dni), regionalny dyrektor ochrony środowiska analizuje

materiał dowodowy i wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w terminie 45 dni.

Należy wziąć również pod uwagę art. 35 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zgodnie z którym do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu. W związku z powyższym do ww. terminów nie wlicza się m.in. czasu oczekiwania na uzupełnienie raportu.

RZĄD
MINISTRA
PODSZKRETARZ STANU
Beata Jaczewska 7/09/12